

Категорія справи № 752/909/18: Цивільні справи (до 01.01.2019); Інші справи.

Надіслано судом: 08.02.2018. Зареєстровано: 08.02.2018. Оприлюднено: 12.02.2018.

Дата набрання законної сили: 08.05.2018

Результат оскарження 08.05.2018 Апеляційний суд міста Києва: скасовано рішення повністю та ухвалено нове рішення

Номер судового провадження: не визначено

Справа № 752/909/18

Провадження №: 2-о/752/142/18

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

08.02.2018 року Голосіївський районний суд м. Києва у складі:

головуючого судді Плахотнюк К.Г.

за участі секретаря судового засідання Веремченко Т.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві, в приміщенні суду справу за заявою ОСОБА_1, заінтересовані особи ОСОБА_3, Служба у справах дітей Голосіївської районної в місті Києві державної адміністрації про видачу обмежувального припису стосовно ОСОБА_3 внаслідок систематичного вчинення психологічного та фізичного домашнього насильства,

встановив:

15.01.2018 року ОСОБА_1 звернулася др. суду з заявою про видачу обмежувального припису стосовно ОСОБА_3 внаслідок систематичного вчинення психологічного та фізичного домашнього насильства, заінтересовані особи ОСОБА_3, Служба у справах дітей Голосіївської районної в м. Києві державної адміністрації.

В обґрунтування заявлених вимог ОСОБА_1/ОСОБА_3 вказала, що вона з 22.03.2013 року перебувала у зареєстрованому шлюбі з ОСОБА_3 від якого ІНФОРМАЦІЯ_6 року у них народилася дочка ОСОБА_4. Після народження дочки, їх стосунки з чоловіком погіршились. З боку чоловіка по відношенню до неї, а також по відношенню до їх дитини мали місце факти непередбачуваної та агресивної поведінки інколи з застосуванням грубої фізичної сили та образливих висловлювань. Мали місце факти зловживання алкогольними напоям, що негативно впливало на відношення в сім'ї і як наслідок морально психологічний стан їхньої малолітньої дочки. Такий стан речей в їх сімейному житті став підставою для прийняття нею рішення про припинення спільного проживання з чоловіком та розірвання шлюбу. З січня місяця 2016 року вона з дочкою проживають окремо від ОСОБА_3, фактично припинили шлюбні відносини і ведення спільного господарства. Вона вживала належних заходів щодо підтримання стосунків дитини з батьком ОСОБА_3, останній неодноразово приходив до квартири де вона проживала з малолітньою дочкою. ОСОБА_3 не міг змиритися з тим, що вони стали проживати окремо і вона мала намір розлучитися з ним, а тому з цього приводу між ними неодноразово виникали сварки за ініціативи ОСОБА_3. Під час сварки, що відбулася 25.05.2016 року у квартирі за місцем її проживання з дочкою, ОСОБА_3 застосував щодо неї фізичне насильство

з нанесенням тілесних ушкоджень, що мало місце у присутності їх малолітньої дочки. За її заявою було відкрито досудове кримінальне провадження, зареєстроване в ЄРДР 08.04.2017 року за № 12017100010002813 від 08.04.2017 року за ознаками ч. 1 ст. 125 КК України, нанесення легких тілесних ушкоджень, що спричинили фізичний біль. Під час досудового кримінального розслідування були допитані свідки ОСОБА_5 та ОСОБА_6. Зокрема свідок ОСОБА_5 зазначив, що 01.12.2016 року, приблизно о 20 00 год., за адресою м. Київ, вул. Метрологічна, буд. № 113, біля входу в «Мінімаркет», бачив, як наглядно знайома йому ОСОБА_5 розмовляла з невідомим йому чоловіком, який тримав на руках дитину. Коли ОСОБА_5 дістала мобільний телефон і почала розмовляти, то чоловік, схопив мобільний телефон у ОСОБА_5 і викинув за двохметровий паркан стоянки. Свідок ОСОБА_6 зазначила, що 25.05.2016 року, приблизно о 21 00 год. знаходилася у своїй подружки за адресою - АДРЕСА_6, а коли вийшла за двері, то перебуваючи на третьому поверсі, чула, як кричала про допомогу, знайома їй ОСОБА_2, яка проживає на першому поверсі цього ж будинку. Приблизно менше хвилини на вказаному місці було чути шум схожий на конфлікт. У постанові слідчого про закриття кримінального провадження, що була прийнята 06.12.2017 року зазначено, що в діях ОСОБА_3 вбачаються ознаки адміністративного правопорушення за статтею 173-2 КУпАП з приводу чого було складено протокол про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_3

Крім того, після факту насильства з боку ОСОБА_3 по відношенню до неї у присутності малолітньої дитини, що мало місце 25.05.2016 року вона 26.05.2016 року звернулася за допомогою до Центру служби для сім'ї, дітей та молоді, для отримання психологічної допомоги внаслідок фізичного та психологічного насильства з боку ОСОБА_3, а дочку було залучено до відвідувань консультацій психолога цього ж Центру з метою визначення емоційної прив'язаності дитини до одного з батьків. За даними висновку психолога Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді від 23.01.2017 року - дитиною батько сприймається формально, його поведінка для ОСОБА_7 є лякаючою, підсвідомо дитина відчуває небезпеку з боку представників чоловічої статі, бо її відносини із значущим батьком носять для неї загрозливий характер; дитина ОСОБА_7, має емоційну прив'язаність до матері ОСОБА_2 з якою фактично проживає.

Протиправна поведінка ОСОБА_3 по відношенню до неї, що мала місце у присутності їх малолітньої дочки стала причиною погіршення її сну, а тому вона зверталася за медичною допомогою до психолога лікувально-діагностичного центру «Добробут» в м. Києві та отримала рекомендації - обмежити спілкування з батьком, враховуючи стан дитини після такого спілкування та до стабілізації стосунків батьків, уникаючи негативного впливу нагального стану відносин на психіку дитини; дитячу психотерапію для подолання страху, нав'язаного батьком.

29.12.2016 року ОСОБА_3 перешкоджав їй потрапити до власного авто з приводу чого вона зверталася до правоохоронних органів, останніми було проведено профілактичну бесіду з ОСОБА_3

Всі неправомірні, насильницькі дії з боку ОСОБА_3 вчинялися останнім з метою пригнічення її, як жінки\матері та з метою здійснення морально\психологічного тиску перед та під час судового процесу за його ж позовом до неї про визначення способу участі у вихованні дитини та спілкування з нею. Такі дії ОСОБА_3 вчиняв свідомо, оскільки йому було відомо про погіршення психічного стану, як дитини так і її внаслідок таких негативних дій з його боку.

Також заявниця стверджувала, що морально\психологічний тиск відбувався за участю членів громадського об'єднання «Батько має право» на чолі з його головою ОСОБА_8, оскільки у квітні 2017 року ОСОБА_3 привів до її приватного помешкання ініціативну групу цього ж об'єднання в кількості близько 10 чоловік чоловічої статі, які перед вікнами вигукували непристойні речі за чим спостерігали її сусіди, а в соціальній мережі «Фейсбук» були викладені фотоматеріали подій біля її будинку та коментарі, зміст яких принижує її честь та гідність, а також ділову репутацію, оскільки вона є нотаріусом. Такі візити ОСОБА_3 до її помешкання нібито з метою встановлення нормальних стосунків з нею особисто та відновлення спілкування з дитиною відбуваються майже щотижня, супроводжуються викликом патрульної поліції, постійного психологічного тиску на неї, перебуваючи біля її приватного житла, що прямо негативно впливає на психічний стан її особисто так і їх спільної дитини ОСОБА_7.

Вважає, що зазначені нею факти насильства з боку ОСОБА_9 мають ознаки фізичного та психологічного домашнього насильства, що може призвести до непередбачуваних негативних

наслідків по відношенню до неї особисто так і негативно впливає на морально-психологічний стан їхньої дитини, є втручанням у її приватне життя. З метою запобігання насильству, яке чинить ОСОБА_3 відносно неї, просила винести строком на шість місяців обмежувальний припис ОСОБА_3, яким: обмежити йому спілкування з постраждалою дитиною ОСОБА_7, шляхом заздалегідь узгодженого та встановленого графіку і в обов'язковій присутності матері ОСОБА_1; заборонити ОСОБА_3 та членам громадського об'єднання «Батько має право», наближатися на визначену відстань, до місця проживання ОСОБА_1 та дитини ОСОБА_7 в ЖК «Кришталеві Джерела» за адресою - АДРЕСА_2, а також з'являтися чи наближатися до приватного дитячого садочка «КЛАУД» за адресою - АДРЕСА_8; заборонити особисто ОСОБА_3 і через третіх осіб розшукувати постраждалих осіб ОСОБА_1 та ОСОБА_7, якщо вони за власним бажанням перебувають у місці, невідомому кривднику ОСОБА_3, переслідувати їх у будь-який спосіб. Про видачу обмежувального припису кривднику ОСОБА_3 у встановлений законом строк проінформувати уповноважені підрозділи органів Національної поліції України за місцем проживання (перебування) постраждалої особи, а саме Голосіївське УП ГУНП в м. Києві за адресою - АДРЕСА_7, для взяття кривдника на профілактичний облік.

У судовому засіданні заявниця ОСОБА_1 повідомила суду, що вона 16.05.2017 року змінила своє попереднє прізвище «ОСОБА_1» на «ОСОБА_1». Заявлені вимоги щодо видачі обмежувального припису з зазначених у заяві підстав підтримала, просила видати обмежувальний припис, яким обмежити ОСОБА_3 спілкування з дитиною ОСОБА_7 поза графіком участі батька ОСОБА_3 у вихованні малолітньої дочки встановленого рішенням суду від 24.01.2018 року, заборонити ОСОБА_3 та членам громадського об'єднання «Батько має право» наближатися до прибудинкової території її та їх дитини місця проживання, а також з'являтися чи наближатися до території приватного дитячого садочка, який відвідує дочка, а також розшукувати її та дитину, якщо вони за власним бажанням перебувають у місці невідомому ОСОБА_3.

ОСОБА_1 у судовому засіданні наполягала, що з боку ОСОБА_3 відносно неї та малолітньої дочки мала місце агресивна поведінка за наслідками якої вони страждали від фізичного та психологічного насильства. Агресивна поведінка ОСОБА_3 виникала на ґрунті вживання ним алкогольних напоїв та наркотичних засобів. Стверджувала, що фізичне насильство проявлялося в тому, що ОСОБА_3 дозволяв собі штовхати її та дитину. Крім того, безпосередньо їй завдавав тілесних ушкоджень, які мали сліди легких тілесних ушкоджень, а також завдавав ударів по частинах тіла, які не залишали слідів, однак супроводжувалися фізичним болем. Мали місце випадки, коли ОСОБА_3 із застосуванням фізичної сили перешкоджав їй сісти до свого автомобіля і їхати у своїх справах, вирвав з її рук телефон і викинув, коли вона розмовляла. У період часу, коли вона припинила годувати їх дочку груддю, дитина була дуже неспокійна під час нічного сну і в один із таких випадків, ще коли вони перебували у шлюбі з ОСОБА_3, останній її душив у присутності маленької дитини. Протиправна поведінка ОСОБА_3 також супроводжувалася образами на її адресу, а тому негативно впливала на їх психологічний стан, особливо була психотравмуючою для їхньої спільної дочки. ОСОБА_1 також вказала суду, що ОСОБА_3 відвідуючи її помешкання з метою зустрітися з дочкою залучає до цього членів громадського об'єднання «Батько має право», які разом із ним приходять до її будинку, як правило в пізній час, створюють галас, телефонують їй, викликають працівників поліції, знімають все на відео, розміщують свої коментарі та фотоматеріали в соціальній мережі Фейсбук. Такі дії ОСОБА_3 та залучених ним активістів є психологічним насильством з приводу чого вона зверталася до ОСОБА_3 і просила приходити на зустрічі самостійно та без застосування відео зйомок. ОСОБА_1 у судовому засіданні наполягала на тому, що дитина лякається коли до будинку приходять багато чоловіків. ОСОБА_9 нав'язує їй своє спілкування, контролює її своїми постійними візитами та дзвінками, втручається в її приватне життя. Погоджується з графіком зустрічей ОСОБА_3 з їх спільною дочкою та порядком, який встановлений судовим рішенням від 24.01.2018 року, повідомила, що зазначене рішення суду оскаржувати в апеляційному порядку не буде.

Заінтересована особа ОСОБА_3 та його представники, заявлені вимоги про видачу обмежувального припису щодо спілкування ОСОБА_3 з малолітньою дочкою ОСОБА_7 заперечили. ОСОБА_3 категорично заперечив застосування ним щодо заявниці ОСОБА_3 та їх малолітньої дочки фізичного насильства так само, як і психологічного. ОСОБА_3 також пояснив, що ніколи не завдавав тілесних ушкоджень заявниці, він не висловлювався образливо на її адресу, не виривав у неї з рук телефон, не перешкоджав їй сідати до автомобіля, а звернення останньої з цього приводу до поліції були

безпідставними. Стверджував, що після розірвання їх шлюбу, заявниця чинить йому перешкоди у спілкуванні з дочкою і всі її дії спрямовані на те, щоб не допустити його спілкування з їх спільною дочкою і в подальшому. Саме, тому, що заявниця чинить йому перешкоди у спілкуванні з дочкою, а він бажає спілкуватися з нею та приймати участь у її вихованні, то кожного разу, коли він приходив до квартири в якій проживає його малолітня дочка, то він спочатку телефонує заявниці і повідомляє, що прийде для зустрічі з дочкою, відсилає СММ повідомлення, коли його не допускають до дочки він кожного разу викликає поліцію. На зустрічі з дочкою він приходив у супроводі своїх знайомих, яких запрошує, як свідків щоб засвідчити свій візит та здійснити відеозапис з метою запобігти будь-яким звинуваченням на його адресу зі сторони матері дитини. Його поведінка, а також запрошених ним свідків завжди є коректною, ніяких незручностей не створює. Звинувачення заявниці щодо його агресивної поведінки на ґрунті вживання ним алкоголю та наркотичних засобів є безпідставними. Визнав, що у розмові з заявницею повідомив їй, що виживав наркотичні засоби у далекій юності, однак ніякої залежності не мав і не має, а алкогольні напої вживає тільки в силу звичаїв. Крім того, ОСОБА_9 пояснював суду, що рішення суду, яким суд встановив графік та порядок його зустрічей з дочкою порушує його право на участь у вихованні ним дочки, він ще не визначився, чи буде оскаржувати ухвалене судом рішення до апеляційного суду, визнав, що він і поза межами встановленого судом графіку буде намагатися зустрічатися з дочкою для чого залучатиме свідків, з метою уникнути будь-яких звинувачень.

Представник ОСОБА_3 - ОСОБА_8 пояснив суду, що рішення суду від 24.01.2018 року, яким суд встановив графік та порядок зустрічей ОСОБА_3 з дочкою є дискримінаційним по відношенню, як до батька так і до дочки, яка з радістю спілкується зі своїм батьком. Заявниця чинить перешкоди ОСОБА_3 у спілкуванні з дочкою, не виконує судові рішення, яким суд зобов'язав її не чинити перешкод ОСОБА_3 у спілкуванні з дочкою. Надані заявницею суду докази на підтвердження заявлених нею вимог є неналежними та недопустимими, а тому не можуть бути прийняті судом до уваги. Також звертав увагу суду на те, що Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству не може бути застосований до правовідносин, які мають місце між учасниками справи, оскільки не має зворотної дії у часі. ОСОБА_1, перешкоджаючи ОСОБА_3 спілкуватися зі своєю дочкою та приймати участь у її вихованні, вона повністю ізолює дитину від батька, налаштовує дитину проти нього, чим вчиняє злочин.

У той же час, представник ОСОБА_3 - ОСОБА_10 підтвердив суду, що він є головою громадського об'єднання «Батько має право», яке не має учасників. Активісти цього об'єднання це такі самі батьки, як і ОСОБА_3, який бажає спілкуватися та займатися своєю дочкою, однак мати дитини в цьому йому перешкоджає, а тому вони супроводжують ОСОБА_3, коли він відвідує дочку, в чому і він особисто приймав участь. З метою уникнення будь-яких проблем, вони по телефону повідомляють заявницю про свої наміри, приходять до будинку де проживає дитина знову телефонують, стукають у двері і після того, як двері не відчиняють, то вони викликають працівників поліції і всі ці події фіксують відеозаписом. При цьому всі вони поводять себе чемно, ніякого тиску по відношенню до будь-кого, в тому числі і заявниці, або ж малолітньої дитини не застосовують.

Представники заінтересованої особи служби у справах дітей Голосіївської районної в м. Києві державної адміністрації, будучи присутніми в судовому засіданні 02.02.2018 року, просили заявлені ОСОБА_1 вимоги вирішити на розсуд суду.

Допитаний у судовому засіданні свідок ОСОБА_11 показав суду, що він разом із ОСОБА_3 приходили до квартири його колишньої дружини, де остання проживає з дочкою. Він супроводжував ОСОБА_3 для того, щоб засвідчити, як відбуваються зустрічі та задокументувати все на відео. Підтвердив, що під час кожного відвідування ОСОБА_3 перебував у тверезому стані, поводив себе чемно, мав подарунки для дитини, а його колишня дружина двері квартири не відкривала, або ж повідомляла, що не надасть йому можливості поспілкуватися з дочкою. Після того, як ОСОБА_3 викликав поліцію мати дитини і на вимогу працівників поліції не дозволяла батьку спілкуватися з дочкою. При таких зустрічах він був присутнім 05,08,12,13,14 січня 2018 року. Також був свідком і знімав на відео, як ОСОБА_9 зустрічався з дочкою 16.01.2018 року в присутності матері дитини та соціального працівника. Зустріч відбувалася у торговому центрі Гулівер, мати дитини одразу ж взяла дитину в обійми і на цьому зустріч закінчилася. Як відреагувала дитина на появу батька не бачив і відповідно не зафіксував.

Заслухавши учасників справи, допитавши свідка, дослідивши письмові та електронні докази, суд прийшов до висновку, що заявлені ОСОБА_1 вимоги підлягають задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено, що учасники справи, а саме заявниця ОСОБА_1 та заінтересована особа ОСОБА_3 з 22.03.2013 року перебували в офіційно зареєстрованому шлюбі, від шлюбу мають дочку ОСОБА_7, яка народилася ІНФОРМАЦІЯ_6 року, шлюб розірвано 25.07.2016 року (а.с.23-24).

Рішенням суду від 24.02.2017 року стягнуто з ОСОБА_3 на користь ОСОБА_2 на утримання дочки ОСОБА_7, ІНФОРМАЦІЯ_5 року аліменти в розмірі 1/4 частки від усіх видів заробітку (доходів), визначено місцем проживання малолітньої ОСОБА_7, ІНФОРМАЦІЯ_1 місце проживання її матері ОСОБА_2 (а.с.36-38).

20.02.2017 року суддею Голосіївського районного суду м. Києва було відкрито провадження за позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_2 про визначення способу участі у вихованні дитини та спілкуванні з нею (а.с.32).

15.01.2018 року ОСОБА_1 звернулася до суду з заявою про видачу обмежувального припису в стосовно ОСОБА_3 внаслідок систематичного вчинення психологічного та фізичного домашнього насильства.

Відповідно до правил ст. 350-2 ЦПК України, заява про видачу обмежувального припису може бути подана особою, яка постраждала від домашнього насильства або її представником у випадках визначених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

Частиною другою статті 3 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», визначено перелік осіб на яких поширюється дія законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству незалежно від факту спільного проживання серед яких - колишнє подружжя, батьків (мати, батько) і дитину (дітей).

Статтею 1 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» визначено значення термінів, які вживаються в цьому ж законі, зокрема:

домашнє насильство - діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала, а також погрози вчинення таких діянь;

психологічне насильство - форма домашнього насильства, що включає словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили емоційну невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи;

фізичне насильство - форма домашнього насильства, що включає ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, залишення в небезпеці, ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, заподіяння смерті, вчинення інших правопорушень насильницького характеру.

Звертаючись до суду з вимогами про видачу обмежувального припису щодо ОСОБА_3, заявниця обґрунтувала заявлені вимоги тим, що останній вчиняє щодо неї психологічне та фізичне насильство.

Так, судом встановлено, що учасники справи є колишнім подружжям, мають спільну дочку, проживають окремо, місцем проживання дитини є місце проживання матері, батьки дитини мають спір щодо участі кожного із них у вихованні дочки ОСОБА_4, яка має вік повних чотири роки і п'ять місяців, з цього приводу колишнє подружжя ініціювало спори, які були предметом вирішення в судах.

Відповідно до правил ст. 82 ЦПК України: обставини, які визнаються учасниками справи, не підлягають доказуванню, якщо суд не має обґрунтованого сумніву щодо достовірності цих обставин або добровільності їх визнання; обставини встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом; вирок суду в кримінальному провадженні, ухвала про закриття кримінального провадження і звільнення особи від кримінальної відповідальності або постанова суду у справі про адміністративне правопорушення, які набрали законної сили, є обов'язковими для суду, що розглядає справу про правові наслідки дії чи бездіяльності особи, стосовно якої ухвалений вирок, ухвала або постанова суду, лише в питанні чи мали місце ці дії (бездіяльність) та чи вчинені вони цією особою.

За результатами вирішення судом спору за позовними вимогами ОСОБА_2 до ОСОБА_3 про позбавлення батьківських прав щодо малолітньої дочки ОСОБА_4, судами першої та апеляційної інстанцій було встановлено відсутність жорсткого поводження відповідача з дочкою, вчинення щодо неї насильства. Заявлені ОСОБА_2 позовні вимоги про позбавлення ОСОБА_9 батьківських прав були залишені без задоволення, ухвалені судами за цими позовними вимогами судові рішення набрали законної сили 27.06.2017 року (а.с.60-68).

Як видно зі змісту судових рішень, ухвалених за позовними вимогами ОСОБА_2 до ОСОБА_9 про позбавлення батьківських прав, зазначені заявницею підстави для заявлених вимог щодо психологічного та фізичного насильства, що мало місце з боку ОСОБА_9 по відношенню до їх спільної дитини, а саме агресивної поведінки, що проявлялася у - штовханні, стусанах, завданні фізичного болю, нанесенні тілесних ушкоджень 25.05.2016 року, протиправної поведінки 01. та 29.12.2016 року щодо неї у присутності дочки були предметом перевірки та отримали оцінку судів першої та апеляційної інстанцій, ухвалені судові рішення набрали законної сили, а тому є обов'язковими для суду, що вирішує вимоги ОСОБА_1 про видачу обмежувального припису в тому числі й з цих же підстав.

Крім того, звертаючись до суду з вимогами про видачу обмежувального припису, заявниця на підтвердження обставин, щодо вчинення насильства фізичного та психологічного характеру ОСОБА_3 посилалася на те, що 17.06.2016 року відносно останнього було складено протокол про адміністративне правопорушення за яке передбачена відповідальність за ч. 1 ст. 173-2 КУпАП, однак не надала суду судового рішення, ухваленого за результатами розгляду цього ж протоколу про адміністративне правопорушення.

У той ж час, судом встановлено наявність обставин, якими заявниця обґрунтувала факт психологічного насильства ОСОБА_3 щодо неї та малолітньої дочки, які не заявлялися нею в обґрунтування позовних вимог щодо позбавлення батьківських прав останнього відносно їх спільної дочки ОСОБА_4 та не мали оцінки в судових рішеннях, які набрали законної сили, це - відвідування ОСОБА_9 дочки за місцем її проживання з залученням до цього сторонніх чоловіків, телефонні дзвінки, виклики поліції та застосування відеозапису під час цих всіх подій, розміщення коментарів з приводу цих зустрічей в соціальній мережі «Фейсбук», нехтування ОСОБА_9 її вимоги прийти на зустріч з дитиною без залучення сторонніх осіб та застосування відеозапису їх зустрічі.

Судом також встановлено, що рішенням суду від 24.01.2018 року вирішено позовні вимоги ОСОБА_3 до ОСОБА_2 про усунення перешкод у вихованні дитини, визначення способів участі батька у вихованні дитини та спілкуванні з нею, яким - усунуто ОСОБА_3 перешкоди у спілкуванні та вихованні з малолітньою донькою ОСОБА_7, ІНФОРМАЦІЯ_2, шляхом визначення способів участі батька у спілкуванні та вихованні доньки шляхом систематичних побачень. Визначено способи участі батька ОСОБА_3 у вихованні малолітньої ОСОБА_7, ІНФОРМАЦІЯ_2 наступним чином: кожної середи з 16 00 год. до 19 00 год., кожної суботи з 10 00 год. до 17 год. 30 хв., протягом перших двох місяців зустрічі проводи в присутності матері та фахівця із соціальної роботи в рекреаційних зонах та місцях дитячого дозвілля та протягом зазначеного періоду ОСОБА_3 відвідувати консультації психолога Голосіївського Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. В подальшому, без присутності матері та фахівця (а.с. 76-81).

Зазначене рішення суду, станом на час вирішення судом вимог ОСОБА_1 про видачу обмежувального припису не набрало законної сили, однак заявниця підтвердила, що вона не буде

оскаржувати його в апеляційному порядку, просила видати обмежувальний припис з урахуванням визначеного судом графіку зустрічей батька з дитиною.

Так, у судовому засіданні, під час розгляду вимог ОСОБА_1, щодо видачі обмежувального припису ОСОБА_3, останній та його представник ОСОБА_8, який є головою громадського об'єднання «Батько має право», визнали, що ОСОБА_3 у супроводі активістів громадського об'єднання «Батько має право» 05., 08, 12, 13, 14 січня 2018 року приходив до помешкання де проживає ОСОБА_1 разом із малолітньою дочкою ОСОБА_4 за адресою - АДРЕСА_3 з метою зустрітися з дочкою ОСОБА_4. Кожного разу, перед такими відвідинами дочки ОСОБА_3 телефонує матері дитини ОСОБА_1, надсилає СМС повідомлення, у супроводі сторонніх чоловіків прибуває до помешкання заявниці, знову телефонує, стукає в двері квартири, викликає поліцію, фіксує всі події на відеокамеру.

У судовому засіданні заінтересована особа ОСОБА_3 визнав, що 02.01.2018 року мав зустріч з дочкою у присутності матері, що відбулася у закладі харчування «МакДональдз». Підтвердив, що на передодні зустрічі ОСОБА_1 просила його прийти на зустріч без сторонніх осіб, однак він не виконав побажання останньої і прийшов на цю зустріч зі сторонньою особою, яка непомітно для ОСОБА_1 проводила відео запис цієї зустрічі.

ОСОБА_1, при зверненні до суду з вимогою про видачу обмежувального припису, а також у судовому засіданні наполягала на тому, що такі дії ОСОБА_2 є психологічним тиском на неї та дитину, оскільки лякають дитину, щодо неї є приниженням її честі та гідності, а також ділової репутації, як нотаріуса, її репутації серед сусідів, безпорадність запобігти цьому пригнічує її.

На думку суду, відвідування ОСОБА_9 помешкання де проживає заявниці разом із малолітньою дочкою, з залученням для цього сторонніх чоловіків, телефонні дзвінки та СМС повідомлення перед відвідуванням, застосування відеозапису таких відвідувань, виклики поліції є психологічним насильством з боку ОСОБА_3 по відношенню до ОСОБА_1 та малолітньої ОСОБА_7.

Заінтересована особа ОСОБА_3 у судовому засіданні вказав суду, що буде оскаржувати рішення суду від 24.01.2018 року яким вирішено його позовні вимоги до ОСОБА_2 про усунення перешкод у вихованні дитини, визначення способів участі батька у вихованні дитини та спілкуванні з нею, а також має намір і у подальшому домагатися регулярних зустрічей з дочкою з залученням свідків для фіксування цих зустрічей з метою уникнення будь-яких звинувачень зі сторони ОСОБА_1 щодо його протиправної поведінки та підтвердження перешкод зі сторони ОСОБА_1 його зустрічам з дочкою та його участі у вихованні дитини.

З огляду на встановлені судом обставини щодо наявності психологічного насильства, яке чинить ОСОБА_3 щодо ОСОБА_1 та малолітньої дочки, а також наміри останнього, незважаючи на рішення суду, яким встановлено чіткий графік та порядок його зустрічей з дочкою ОСОБА_4, вживати заходи для зустрічей з дочкою поза межами встановленого судом графіку, суд вважає, що заявниці та її дочка, як жертви такого насильства потребують захисту у порядку передбаченому Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

Відповідно до ст. 24 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», до спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству належать: 1) терміновий заборонний припис стосовно кривдника; 2) обмежувальний припис стосовно кривдника; 3) взяття на профілактичний облік кривдника та проведення з ним профілактичної роботи; 4) направлення кривдника на проходження програми для кривдників.

Правилами глави 13 ЦПК України визначено, що розгляд справ про видачу і продовження обмежувального припису провадиться в порядку окремого провадження, а правилами ст. 294 цього Кодексу встановлено, що справи окремого провадження розглядаються судом з додержанням загальних правил, встановлених цим Кодексом, за винятком положень щодо змагальності та меж судового розгляду.

З метою запобігання та протидію психологічному насильству, що має місце з боку ОСОБА_3 по відношенню до заявниці та їх спільної дочки, суд приходять до висновку про відсутність необхідності задоволення вимог ОСОБА_1 у спосіб обмеження ОСОБА_3 спілкування з дочкою ОСОБА_7 поза часом, який встановлений йому для спілкування з дочкою рішенням суду, що було

ухвалено судом 24.01.2018 року та з урахуванням можливих змін за результатами його перегляду судом апеляційної інстанції, оскільки є обов'язковим дотриманням встановленого судом порядку таких зустрічей, однак заборонити залучати до зустрічей сторонніх чоловіків. Питання щодо профілактичних заходів відносно ОСОБА_3. встановлено зазначеним рішенням суду, яким вирішено спір щодо участі ОСОБА_3 у вихованні дочки та спілкуванні з нею.

Однак, при видачі обмежувального припису, суд вважає за необхідне встановити обмеження ОСОБА_3 та залученим ним стороннім чоловікам наблизитися до прибудинкової території будинку АДРЕСА_8 оскільки зазначеним вище рішенням суду, встановлено, що місцем зустрічей ОСОБА_3 з дитиною можуть бути тільки рекреаційні зони та місця дитячого дозвілля.

Заявлені ОСОБА_1 вимоги щодо заборони особисто ОСОБА_3 і через третіх осіб розшукувати постраждалих ОСОБА_1 та дитину ОСОБА_7, якщо вони за власним бажанням перебувають у місці невідомому кривднику ОСОБА_3 та переслідувати їх у будь-який спосіб не підлягають самостійному вирішенню, оскільки обмеження наблизитися до помешкання заявниці та дитини, а також дитячого садочку, а також рішення суду, яким встановлено графік спілкування ОСОБА_3 з дочкою усувають вжиття ОСОБА_3 заходів і щодо розшуку потерпілих та їх переслідування.

Понесені заявницею судові витрати по сплаті судового збору, при зверненні до суду з заявленими вимогами, які за висновками суду знайшли своє підтвердження, підлягають відшкодуванню заінтересованою особою ОСОБА_3 у порядку передбаченому правилами ст. 141 ЦПК України.

На підставі викладеного, керуючись Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству, ст. ст.141, 294, 350-1 - 350-8 ЦПК України, суд -

вирішив:

заяву ОСОБА_1, заінтересовані особи ОСОБА_3, Служба у справах дітей Голосіївської районної в м. Києві державної адміністрації про видачу обмежувального припису стосовно ОСОБА_3 внаслідок систематичного вчинення психологічного та фізичного домашнього насильства, задовольнити частково.

Видати обмежувальний припис, яким протягом шести місяців, а саме з 08.02. до 08.08.2018 року заборонити ОСОБА_3 (ІНФОРМАЦІЯ_3, індивідуальний ідентифікаційний номер НОМЕР_1, місце проживання - АДРЕСА_4) з залученням сторонніх чоловіків наблизитися до прибудинкової території місця проживання ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_4, індивідуальний ідентифікаційний номер НОМЕР_2) та ОСОБА_7 (ІНФОРМАЦІЯ_5) за адресою - АДРЕСА_9.

Видати обмежувальний припис, яким протягом шести місяців, а саме з 08.02. до 08.08.2018 року заборонити ОСОБА_3 (ІНФОРМАЦІЯ_3, індивідуальний ідентифікаційний номер НОМЕР_1) з залученням сторонніх чоловіків наблизитися до приватного дитячого садочку за адресою- АДРЕСА_8.

Про видачу обмежувальних приписів ОСОБА_3 (ІНФОРМАЦІЯ_3, індивідуальний ідентифікаційний номер НОМЕР_1, місце проживання - АДРЕСА_5) повідомити Голосіївське УП ГУНП в м. Києві (м. Київ, вул. Голосіївська,15), Голосіївську районну в м. Києві державну адміністрацію (м. Київ, пр. Голосіївський, 42) шляхом направлення копії рішення суду для взяття ОСОБА_3 на профілактичний облік.

Рішення суду підлягає негайному виконанню, а його оскарження не зупиняє його виконання.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення або складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручене у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження.

Апеляційна скарга подається до суду апеляційної інстанції через суд першої інстанції, яким ухвалено оскаржуване судове рішення.

Суддя

К.Г. Плахотнюк